

prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: Maxim I.
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Guzun M., Nogai A., Brașoveanu VI.

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ceban Nina, Smochina Galina, Panova Natalia împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la obligarea executării lucrărilor de diagnosticare și reparare a sistemului de încălzire cu reconstrucția acestuia, obligarea efectuării recalculului plății pentru energia termică și repararea prejudiciului moral,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, prin care a fost respins demersul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 privind numirea expertizei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8, fiind menținută hotărârea Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 23 iunie 2014, Ceban Nina, Smochina Galina, Panova Natalia și Batiașvili Evghenia au depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8, intervenient accesoriu Societate pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la obligarea executării lucrărilor de diagnosticare și

reparare a sistemului de încălzire cu reconstrucția acestuia, obligarea efectuării recalculului plății pentru energia termică și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantii au indicat că sunt consumatori de servicii de aprovizionare cu energie termică. Intermediar între furnizorul de servicii și consumatorul final este Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8. De asemenea, se arată că pârâtul este gestionarul imobilului nr. 61 de pe str. Armenească, mun. Chișinău, fiind compus din patru secțiuni mici (numărul A, B, G, V), care la rândul său, includ mai multe apartamente.

Comunică că pârâtul a încheiat cu SA „Termocom” contractul nr. 6008 pentru furnizarea de energie termică, iar SA „Termocom” în conformitate cu contractul nominalizat, furnizează energie termică rețelelor clădirii, volumul căreia este contorizată. Apartamentele reclamantilor sunt conectate la rețelele interne de încălzire, care sunt în gestiunea ÎMGFL nr. 8, fiind responsabil pentru starea și funcționarea normală a acestora. Suplimentar, se indică că pârâtul duce evidența consumului de energie termică pentru fiecare apartament, în conformitate cu datele contoarelor de energie termică, instalate de SA „Termocom” în secțiunea „A” din casă.

Reclamantii relatează că, din anul 2009 până în prezent, au informat în mod repetat pe SA „Termocom”, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.8 și Direcția Generală Locativ - Comunală și Amenajare din cadrul Primăriei mun. Chișinău despre calitatea nesatisfăcătoare a serviciilor de agent termic, iar facturarea acestora este una neîntemeiată. De fapt, pe timp de iarnă temperatura în apartamentele lor nu depășește 11 - 17 grade Celsius. Din acest considerent, utilizează aparate electrice de încălzire suplimentare, întrucât în caz contrar, există riscul de îmbolnăvire a locatarilor (în special a minorilor și persoanelor în vârstă).

În desfășurarea acțiunii, reclamantii au indicat că, în ianuarie 2014, în urma verificării sistemului de încălzire al casei a fost găsit o discrepanță în cadrul acestuia, și anume: lipsa reglării hidraulice, ceea ce duce la supraîncălzirea unor apartamente și încălzirea insuficientă a altor (apartamente). La fel, a fost stabilit prezența scurgerilor de apă caldă, ceea ce generează o încălzire insuficientă a apartamentelor. Cu toate acestea, plata pentru scurgerile de apă caldă este pusă în sarcina locatarilor casei.

Se menționează că SA „Termocom” a solicitat pârâtului remedierea scurgerilor de apă caldă și au recomandat organizarea lucrărilor de reconstruire a sistemului de încălzire internă a imobilului, situat în mun. Chișinău pe str. Armenească nr.61, luându-se în considerație conectarea și deconectarea apartamentelor la energie termică. Până în prezent, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.8 nu a luat măsuri eficiente pentru a remedia situația relatată supra.

Consideră că, în conformitate cu pct. 10 și 24 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, ÎMGFL nr. 8 în calitate de gestionar al imobilului menționat și furnizorul de servicii trebuie să suporte pierderile cauzate de scurgerile de apă caldă.

Solicită Ceban Nina, Smochina Galina, Panova Natalia și Batnașvili Eugenia, obligarea Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 să execute lucrările de diagnosticare și reparare a sistemului de încălzire din blocul locativ cu reconstrucția acesteia și să recalculeze plățile la consumul energiei termice în apartamentele nr. 3, 5, 8 și 9 din str. Armenească nr. 61, mun. Chișinău, pentru perioada de încălzire 2013 – 2014, reieșind din calculul pentru un metru pătrat după cum urmează: decembrie 2013 - 33,68 lei, ianuarie 2014 - 29,04 lei, februarie 2014 - 26,92 lei, martie 2014 - 12,95 lei. În același timp, au solicitat încasarea de la pârât a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea judecătorească din 24 iulie 2014, s-a admis renunțul reclamantului Batiașvili Evghenia la acțiune. (f. d. 58 – 59, volumul I)

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2015, s-a admis parțial acțiunea și a fost obligată Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 să recalculeze plățile la consumul energiei termice în apartamentele nr. 3, 5, 8 și 9 din str. Armenească nr. 61, mun. Chișinău, pentru perioada de încălzire 2013 – 2014, reieșind din calculul pentru un metru pătrat după cum urmează: decembrie 2013 - 33,68 lei, ianuarie 2014 - 29,04 lei, februarie 2014 - 26,92 lei, martie 2014 - 12,95 lei. Suplimentar, a fost încasat de la pârât în folosul fiecărei reclamante prejudiciul moral în mărime de 5000 lei, iar în beneficiul Galinei Smochină au fost încasate și cheltuielile suportate pentru serviciile juridice în cuantum de 3000 lei. La fel, s-a încasat din contul pârâtului în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 lei. În rest, pretenția privind obligarea Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 să execute lucrările de diagnosticare și reparare a sistemului de încălzire din blocul locativ cu reconstrucția acesteia, s-a respins ca neîntemeiată. (f. d. 215 – 216, 218 – 228, volumul I)

La 14 iunie 2016, instanța de apel a respins demersul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 cu privire la numirea unei expertizei judiciare. (f. d. 23 – 24, volumul II)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016 a fost respinsă cererea de apel declarată de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2015. (f. d. 25 – 33, volumul II)

La 01 iulie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei integrale din 21 iunie 2016 în adresa participanților la proces. (f. d. 34, volumul II)

La 07 septembrie 2016, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 a declarat recurs împotriva închierii și deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, solicitând casarea deciziei și încheierii instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare în ordine de apel.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs consideră că recursul declarat de ÎMGFL nr. 8 la 07 septembrie 2016 este depus în termen, deoarece recurentul a recepționat decizia contestată la 07 iulie 2016. (f. d. 55, volumul II)

În motivarea recursului, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 afirmă că instanțele judecătorești au aplicat și au interpretat în mod eronat legea, invocând prevederile art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă.

În explicitarea poziției sale, recurentul precizează că instanțele au aplicat incorect prevederile anexei nr. 2 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002. Astfel, presupune că, pe lângă sistemul de încălzire centralizat, este dereglat și sistemul ingineresc din interiorul apartamentelor cu încălzire centralizată, amplasate în blocul locativ din str. Armenească 61, mun. Chișinău.

În privința ilegalității încheierii instanței de apel, ÎMGFL nr. 8 a specificat că instanțele judecătorești nu au stabilit vina pentru costul mai mare al energiei termice consumate. Prin urmare, accentuează că, prin demersul său privind numirea expertizei, a solicitat stabilirea cu certitudine a motivelor care au dus la majorarea costului unui metru pătrat de încălzire centralizată.

În concluzie, recurentul susține că, prejudiciul moral, care a fost admis de către instanțele judecătorești în beneficiul intimatelor, este exagerat și nu este probat corespunzător.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 23 septembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Ninei Ceban, Galinei Smochină, Nataliei Panov și Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”

cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. (f. d. 59)

La 27 octombrie 2016, intimatele au depus referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea cererii de recurs, ca fiind inadmisibilă.

Până la data examinării pricinii, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” nu a depus referință, prin care să-și expună opinia cu referire la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile și a referinței, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Din conținutul cererii de recurs, completul de judecată precizează că Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 a contestat încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, prin care a fost respins demersul reprezentantului ÎMGFL nr. 8 privind numirea expertizei.

Totodată, din perspectiva în care acest act judecătoresc este cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție odată cu fondul cauzei, este necesară verificarea legalității încheierii în faza examinării admisibilității recursului.

În acest sens, instanța de recurs remarcă că, la 14 iunie 2016, în cadrul examinării acțiunii în ordine de apel, recurentul a formulat o cerere privind numirea unei expertize. (f. d. 19 – 22, volumul II)

Astfel, în temeiul art. 56 alin. (1) și 372 din Codul de procedură civilă, instanța de apel a reținut că ÎMGFL nr. 8 nu a solicitat dispunerea unei expertize judiciare în instanța de fond, având suficient timp pentru depunerea unui asemenea demers în prima instanță.

În această ordine de idei, completul de judecată consideră că, prin efectuarea unei expertize judiciare, recurentul a solicitat administrarea de noi probe. Respectiv, în conformitate cu exigențele art. 372 alin. (1²) CPC, ÎMGFL nr. 8 era obligat să indice motivele, care l-au împiedicat prezentarea acestora în prima instanță. Or, în esență, acesta nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale.

Din aceste raționamente, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel a respins corect demersul reprezentantului ÎMGFL nr. 8 privind numirea expertizei judiciare, ceea ce implică menținerea încheierii contestate. Prin urmare, această împrejurare permite examinarea temeiurilor și argumentelor invocate în recurs privind ilegalitatea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurentul Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală